

[Finansministeren.]

over til. Men det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ret i sin Opfattelse af, at naar man har forladt Spørgsmaalet om Tvangs-laanet, er det, fordi vi ønskede at naa et Resultat, og da det i det væsentlige er det Forslag, Venstre har fremsat, vi er gaaet ind for, har vi her som sædvanlig vist, at vi er villige til at indgaa i en saglig Forhandling og tage alle rimelige Hensyn til Oppositionspartierne. At det ikke er blevet paaskønnet i tilstrækkelig Grad, kan jeg kun beklage.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard erklærede, at vedrørende Gældssaneringsydelsen kunde han tiltræde § 1, fordi den stemmer med det Forslag, de Konservative har fremsat, gaaende ud paa, at man skulde laane 100 Mill. Kr. og ved Hjælp af disse Penge foretage denne Gældssanering. Derimod, siger det ærede Medlem, kan vi ikke tiltræde § 2, idet vi ikke kan gaa med til at give Finansministeren den Bemyndigelse at forhøje Indkomstskattebeløbet. Nu er det ikke saa uhyre let for de to Partier længere at sige, at man ikke kan have den Tillid til Finansministeren, at man kan give ham Ret til at forhøje Indkomstskatten; det var god Latin for et Par Aar siden, men efter at man nu tre Gange er gaaet med til at give Finansministeren den Bemyndigelse og det ærede Medlem Hr. Korsgaard selv har oplyst, at for Kornpuljens Vedkommende var de Konservative ogsaa gaaet med dertil, er det vanskeligt at afvise det.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard kom ganske vist med en Udtalelse om, at man, saa vidt jeg forstod, ikke havde troet, at denne Bestemmelse skulde blive effektiv. Det maatte man forudse, og med den Grundighed, som kendetegner det ærede Medlem Hr. Korsgaard, kan han ikke saa letsindigt være gaaet til at stemme for dette Forslag ud fra den Betragtning, at det ikke vilde faa Betydning. Nej, det ærede Medlem kan sige, som han sagde senere, at det ikke er en permanent Bestemmelse, den gælder kun et Aar, hvorimod det her kommer til at dreje sig om en lang Aarrække. Deri har det ærede Medlem Ret, men i Princippet er de Konservative nu engang gaaet med til, at man i visse Tilfælde kan tillade Forhøjelser, saa der er ingen Principforandring her.

De Konservative vil derfor stemme imod, siger det ærede Medlem Hr. Korsgaard, og saa kan vi senere se, paa hvilken Maade man skal skaffe Penge. Denne Anvisning paa, hvorledes man senere skal skaffe Pengene, kan være meget god, men den er ikke tilstrækkelig, naar jeg tænker

paa det Forslag, de Konservative fremsatte under Forslaget vedrørende Landbrugets Gæld, hvor man foreslog at flytte store Skattebeløb fra Staten over til Kommunerne; saa vidt man kan beregne, vil det dreje sig om 31 Mill. Kr. flyttet til Sognekommunerne, 17 Mill. Kr. flyttet fra Staten til Amtskommunerne og en Nedsættelse af Statsejendomsskatterne med godt 2 Mill. Kr., det vil sige 50 Mill. Kr., som de Konservative flytter fra Statens Kasse over til Kommunerne uden paa et eneste Omraade at give Anvisning paa, hvorledes Staten skal faa disse 50 Mill. Kr. Det er meget godt at anvise paa Fremtiden, men naar det er saa let som i dette Tilfælde, er det ikke meget for en Finansminister at bygge paa.

Det ærede Medlem siger saa: Er det nødvendigt, hvis man skulde gaa den Vej, at tage den Merindkomstskat paa 2 Aar? Kunde man ikke udstrække det paa længere Tid? Dertil skal jeg sige, at det Spørgsmaal kunde man have forhandlet, hvis der fra de Konservatives Side havde været Forhandlingsvilje.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard kom med en af sine sædvanlige Elskværdigheder over for Regeringspartierne ved at sige: Nu regner man med, at man i Løbet af de to Aar kan købe det tilstrækkelige Antal Stemmer. Jeg har sagt tidligere, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard aabenbart maa lægge hele sin Politik an paa at købe Stemmer til sig og sit Parti, thi den Tro, han har om andre, maa være bygget paa det Arbejde, det ærede Medlem Hr. Korsgaard til daglig udfører politisk set. Jeg afviser, at der her er Tale om Stemmekøb, det er en Udtalelse, som det ærede Medlem maa have for sig selv, men som han ikke har nogen som helst Berettigelse til at skyde Regeringspartierne i Skoene.

De Konservative har i Betænkningen en Udtalelse om at lægge Loft paa Skatteudskrivningen. Nu synes jeg ikke, at det er et Spørgsmaal, der egentlig hører hjemme i denne Lovgivning, men ellers maa jeg sige, at et Loft af den Art, at man kan gaa op til 60 pCt., er ikke afskrækkende for os, der mener, at Stat og Kommune skal have Ret til at udskrive en rimelig Skat, ingenlunde, men Maaden, hvorpaa det her er foreslaaet, er aldeles utænkelig, i alt Fald set fra et Statssynspunkt. Det ærede Medlem siger, at det er foreslaaet, at man kun kan udskrive 20 pCt. af Indtægterne indtil 4 000 Kr. og derefter forhøje med ½ pCt. for hver 1 000 Kr. indtil et Maximum af 60 pCt. Hvis paagældende til Stat,